

[Ole Henriksen]

del fremskridtsfolk. Det er i alle tilfælde en decentralisering, som vi ikke kan være tilfredse med, hvis man skal have alsidigheden med ind i den gruppe, der skal føre kontrol. Vi mener, det kan blive en benhård politisk styring, der vil komme ud af dette her, og blandt medarbejderne ved regionalradioerne er der jo også meget stor utilfredshed med eller – med god grund – stor bekymring over disse perspektiver. De fordele, der er ved decentralisering, kan for os at se slet ikke opveje de ulemper, som er indeholdt i den styrelsesform, der her er foreslået.

Når det gælder ministerens forslag om det store radioråds sammensætning, så er der også grund til at være på vagt. Folketingets partier bevarer indflydelsen på besættelsen af flertallet af pladserne, men noget tyder på, at de bliver henvist til at skulle udnævne radiorådsmedlemmer blandt kandidater, som er foreslået af lytter- og seerorganisationer med over 5.000 medlemmer. Det giver også en begrænsning i alsidigheden i radiorådet. Det må betragtes som et politisk radioråd i samme omfang, som vi kender det i dag, men alsidigheden må formodes at blive begrænset i forhold til det, man har i dag – den politiske alsidighed, hvis man må tale om det i den forbindelse. Jeg kan se, hvordan de lytterorganisationer, som eksisterer i dag, absolut vil komme til at besætte disse poster.

Hele spørgsmålet om styrelsesformen, både nationalt og regionalt, bør derfor gribes helt radikalt anderledes an. Vi bør ind på at have en medarbejderrepræsentation, som ligger meget tæt op imod de 50 pct. og ikke blot er sammensat af programmedarbejdere, men af repræsentanter for alle grupper, som har en vis talmæssig betydning inden for radioens område.

Den anden halvdel af pladserne bør så besættes ved valg fra et repræsentantskab, der er meget bredt sammensat. Hverken regionalt eller nationalt behøver disse radioråd at være særlig store, f. eks. forekommer 9 eller 11 medlemmer i disse radioråd os at være rigeligt, da de kun skal fungere som egentlige bestyrelser med det økonomiske og administrative som ansvarsområde.

Programpolitik bør derimod debatteres i repræsentantskaberne, og her vil jeg da godt lige sige, at man med disse 8 tilfornordnede kulturmedarbejdere, som skal sidde i det store, nationale radioråd, er inde på en proble-

matik, som vi kender fra kunstfonden, hvor man har et uvildigt kunstnerråd, som skal fordele kunstnerstøtten. Her synes jeg, det er rigtigt, at ministeren altid har afvist det pres, der har været fra borgerlige partier for, at han skulle tage ansvaret for de handlinger, som de foretog, altså at ansvaret skulle være politisk. Nu synes jeg næsten, man kræver det modsatte, nemlig at ministeren skal være helt ansvarlig i sidste ende også for disse ting. Jeg så hellere, at ansvaret kom til at ligge i en forsamling, et repræsentantskab, hvor man havde en debatform, som var betydeligt mere kulturel end den, som vi oplever i det nuværende radioråd, hvor man af og til har fornemmelsen af, at det er noget i retning af et hundeslagsmål, som foregår, fremfor en seriøs kulturel debat.

Vi mener altså, at disse repræsentantskaber bør sammensættes bredt af partierne og lytternes og seernes organisationer samt af andre grupper i befolkningen, som er forskelligt sammensat, f. eks. af interesseorganisationer. Vi ser gerne, at fagforbund og fagforeninger, hvis medlemmer er beskæftiget i Danmarks radio – SID, Metal, HK, Journalistforbundet, Magisterforeningen, musikere og velsagtens også nogle flere – får meget større indflydelse på, hvordan radioen skal fungere, og andre organisationer kan vel også nok inddrages her og gøre det endnu bredere.

Så meget om de to hovedpunkter i regeringens oplæg og vores holdning til dem. Derudover er der andre ting i forslaget, der må fremhæves. Ud fra ønsket om at sikre folk øget adgang til medierne på deres egne betingelser og forudsætninger mener vi, at hele ideen med båndværksteder og workshops skal styrkes meget kraftigt, specielt ude i de enkelte regionalradioer. Det samme gælder mulighederne for at lave egentlig lokalradio for mindre områder end dem, der er dækket af regionalradioerne. Det er sket nogle enkelte steder, som det fremgik af ministerens redegørelse for en 14 dages tid siden her, men jeg synes, at ministeren dengang stillede sig temmelig negativt til disse eksperimenter hidtidige forløb.

Må jeg sige til sidst om retsforbundets forslag, at vi synes, der ligger mange positive ting i det, og vi arbejder meget gerne videre med på ideen om at få direkte valg til radiorådet. Der ligger nok en lang række proble-